

Route-informatie

Traject 9 Houthem St Gerlach- Spaubeek

We vertrekken bij de Sint-Gerlachuskerk in Houthem Het barokke kerkgebouw met voor Nederland unieke frescoschilderingen is een rijksmonument. Vergeet niet een stempel te halen in je pelgrims-paspoort bij de receptie van Chateau Gerlach. Een uitstapje naar de St Gerlachuskapel, langs de kerkhofmuur ongeveer 300 meter naar het westen, is het extra stukje heen en terug de moeite waard.

Over de spoorweg lopen we Houthem uit en als we onder de snelweg Heerlen-Maastricht zijn

gelopen komen we in de buurt van de oudste wijn-gronden van Nederland. De flanken van de Wijngaardsberg. Wijnbouw in Limburg is eeuwen oud, vermoedelijk al gebracht door de Romeinen. Al in 968 stonden hier druivenstokken. Sinds 2002 zijn ze weer terug maar langs de route niet zichtbaar. We lopen over onverharde paden door mooie natuur. In de verte zien we “de Reusch van Schimmert” een voormalige watertoren al staan. De

aan weerszijden gebouwde traptorens leiden naar een uitzichtpunt met koffie en vlaai, een bierbrouwerij en een shop met streek-producten. Schimmert is gelegen op het Centraal Plateau op een hoogte van ongeveer 130 meter. Dit is een landbouwgebied doorsneden door een aantal oude wegen en paden. We lopen langs de akkers en de weilanden. Af en toe horen we op Maastricht – Aachen airport een vliegtuig landen of opstijgen. Ook passeer je een aantal dassenburchten en aan kruisbeelden en kapelletjes is er ook geen gebrek. Zowaar lopen we ook langs een Spaanse grenspaal

uit de 17^e eeuw. Citaat: “staande met den rugge naar het Hollands, alzo de overkant Spaans is”.

In Spaubeek nemen we de richting naar het treinstation, steken de spoorweg over en gaan dan naar rechts. In het buurtschap Oude Kerk vinden we, verscholen in het bos, de St. Annakapel. Deze kapel is in 1865 gebouwd ter plaatse van de oude parochiekerk. Het is een Neogotisch gebouwtje met driezijdige sluiting en een torentje op het dak bij de façade. Op het

oude kerkhof zien we een fragment van stenen grafkruis uit 1623.

Over een smal pad gaan we verder en na een hekje gaan rechtsaf het Oliemolender-voetpad op. Het pad is vernoemd naar een voormalige oliemolen in het Stammender-bos. Na een brugje over de Geleenbeek en een hekje zijn we aan het einde van dit traject.